

Geschillenkamer

Beslissing 66/2020 van 13 oktober 2020

Dossiernr. : DOS-2020-03186

Betreft: klacht van de heer X tegen Y en de heer Z (klacht over het gebruik door de syndicus van een gebouw van foto's afkomstig van bewakingscamera's geplaatst door een buur)

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, bestaande uit de heer Hielke Hijmans, voorzitter, alleen zetelend;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (Algemene Verordening Gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG);

Gelet op de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's (hierna "Camerawet");

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

de klager - de heer X

De verwerkingsverantwoordelijken:

- Y
- De heer Z

1. Voorwerp van de klacht en procedurele voorgeschiedenis

1. De klager is eigenaar van een garage in een gebouw. Op 24 juni 2020 zou de syndicus van mede-eigendom de klager foto's hebben gestuurd waaruit blijkt dat de huurder van de garage er zijn intrek heeft genomen, wat door de regels van mede-eigendom verboden zou zijn. Volgens de klager zijn de foto's genomen door de bewoner van de eerste verdieping van het gebouw.

2. Door middel van het uitwisselen van e-mails gaf klager aan dat sommige huurders die gefilmd of gefotografeerd waren een klacht wilden indienen en vroeg hij naar de bron van de foto's. Op 25 juni 2020 vroeg klager namens verschillende huurders aan de syndicus om hem alle beelden te bezorgen die hij in zijn bezit heeft.

3. De syndicus antwoordde dat de foto's uitsluitend voor huishoudelijke doeleinden zijn genomen en dat de privacywetgeving dus niet van toepassing is. Hij voegde eraan toe dat hij geen andere foto's had waarin de betrokken personen duidelijk verschenen en dat hij de bron van de foto's niet zou meedelen.

4. Op 29 juni 2020 heeft de klager namens verschillende betrokkenen een klacht ingediend bij de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA). Hij verzoekt om toegang tot de beelden en informatie over de verwerking, alsmede om verwijdering van de betreffende gegevens.

5. Op 6 juli verstrekke klager aanvullende informatie waaruit bleek dat een nieuwe buitencamera zou zijn geïnstalleerd door de bewoner van de eerste verdieping, die vervolgens met naam werd geïdentificeerd. De klager gaf ook aan dat een politie-interventie bepaalde onregelmatigheden zou bevestigen. Volgens de klager heeft de politie naar verluidt aangegeven dat de GBA de bevoegde autoriteit is om de klacht te behandelen en te beslissen over de strafbepalingen van de artikelen 22 tot en met 26 van de Camerawet.

6. Op 27 juli 2020 vraagt de Eerstelijnsdienst van de GBA de klager om zijn belang om te handelen te rechtvaardigen, aangezien hij geen rechtstreeksse betrokkene lijkt te zijn bij de verwerking.

7. Per e-mail, verzonden op 2 en 17 augustus, gaf de klager aan dat hij ook een betrokkene was, aangezien ook hij continu wordt gefilmd. Hij voegde eraan toe dat hij ook namens verschillende huurders optreedt.

8. De klacht wordt op 31 augustus 2020 ontvankelijk verklaard en doorverwezen naar de Geschillenkamer.

9. Op dezelfde dag stuurde de klager een uitwisseling van e-mails met een notaris waarin deze onder meer aangaf dat de plaatsing van de camera's het voorwerp moest uitmaken van een beslissing van de vergadering van mede-eigenaars.

2. Redenen van de beslissing

10. Voor de zaken betreffende de plaatsing van een bewakingscamera acht de Geschillenkamer het fysieke bewijsmateriaal betreffende de aanwezigheid en de werking van de betrokken camera's van groot belang. Het is immers de oriëntatie en de werking van de camera's die de omvang van de gegevensverwerking bepalen. Daarnaast zijn deze materiële elementen nodig om de naleving van de bepalingen van de Camerawet te onderzoeken, die een aantal verplichtingen oplegt zoals het aanbrengen van pictogrammen, het bijhouden van een register van verwerkingsactiviteiten en de aangifte bij de politiediensten.

11. Om een beslissing te kunnen nemen in een zaak met bewakingscamera's zijn dus vaststellingen nodig om deze materiële elementen te kunnen voorleggen aan de Geschillenkamer.

12. De Camerawet stelt de politie vast als de instantie die in de eerste plaats verantwoordelijk is voor het toezicht op de bepalingen van de wet. De beslissing om een bewakingscamera te installeren moet inderdaad aan de politie worden gemeld. Zij is ook bevoegd om vaststellingen te doen in het kader van de strafbepalingen die de niet-naleving van deze wet bestraffen. Als administratieve autoriteit is de Gegevensbeschermingsautoriteit niet bevoegd om een onderzoek in te stellen of een uitspraak te doen in strafzaken.

13. Hoewel de Camerawet wel voorziet in verantwoordelijkheden voor GBA, zijn dit slechts adviesbevoegdheden, of bevoegdheden die zij deelt met de politiediensten. De centrale melding van de installatie van de camerasystemen en het opleggen van strafrechtelijke sancties vallen inderdaad onder de verantwoordelijkheid van deze laatste.

14. De Geschillenkamer merkt op dat zij in dit geval beschikt over kopieën van e-mailuitwisselingen tussen de klager en de syndicus. Ze heeft ook een paar foto's met weinig bewijskracht. De Geschillenkamer beschikt dus niet over voldoende bewijsstukken in het dossier om

te kunnen besluiten dat de verweerder zich schuldig zou hebben gemaakt aan een schending van een van de bepalingen die van toepassing zijn op de door de klager genoemde feiten, met name de Camerawet van 21 maart 2007 en de AVG.

15. Voorts merkt zij op dat de klager zich reeds tot de betrokken politiediensten heeft gewend, die het niet opportuun hebben geacht een procedure in te leiden. Eventuele vaststellingen die zij hebben gedaan, zijn ook niet bij de klacht gevoegd.

16. Hoewel het waar is dat de Geschillenkamer de bevoegdheid heeft om een onderzoek te vragen aan de Inspectiedienst, wijst zij er echter op dat de Inspectiedienst slechts negen inspecteurs heeft om al haar taken uit te voeren. Op dit moment heeft zij al een aanzienlijke achterstand en is zij niet in staat om alle taken uit te voeren die haar door de wet zijn opgedragen.

17. Een onderzoek door de Inspectiedienst in het kader van een cameradossier neemt veel personeel in beslag, omdat het onder andere nodig is om een fysieke inspectie uit te voeren van het pand waar de camera's zijn geplaatst.

18. Om zich te concentreren op de missies die zij als prioritair beschouwt, heeft de Inspectiedienst de bevoegdheid om de dossiers die hem worden toegestuurd zonder verdere actie af te sluiten. De Kamer preciseert voorts dat tegen de seponering door de Inspectiedienst geen hoger beroep kan worden ingesteld.

19. Gezien het feit dat de politiediensten, het belangrijkste orgaan dat belast is met het toezicht op de naleving van de wet, reeds zijn tussengekomen zonder een procedure in te leiden, gezien de beperkte middelen van de Inspectiedienst en gezien het gebrek aan bewijs in het dossier, heeft de Geschillenkamer, krachtens artikel 95, § 1, 3° WOG besloten de klacht te seponeren.

20. De Geschillenkamer herinnert de verschillende betrokken partijen er niettemin op dat wanneer bewakingscamera's worden geïnstalleerd op een niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats (gedefinieerd als " elk gebouw of elke door een omsluiting afgebakende plaats, die uitsluitend bestemd is voor het gebruik door de gewoonlijke gebruikers; " - Artikel 2, 3° van de Camerawet), de bepalingen die van toepassing zijn op dit soort plaats, als bedoeld in de Camerawet van 21 maart 2007, in acht moeten worden genomen. Met betrekking tot de grieven van de klagers wijst de Geschillenkamer op het volgende (artikel 7 en volgende van de Camerawet).

21. de verwerkingsverantwoordelijke meldt de beslissing om een of meer bewakingscamera's te installeren in een niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats aan de politiediensten. Hij doet dat uiterlijk de dag vóór de bewakingscamera('s) in gebruik worden genomen.

22. De verwerkingsverantwoordelijke houdt een register bij van de beeldverwerkingsactiviteiten van de bewakingscamera's die onder zijn verantwoordelijkheid worden uitgevoerd, behalve in het geval van een natuurlijke persoon die een bewakingscamera installeert en gebruikt voor persoonlijke of huishoudelijke doeleinden, binnen een privéwoning (wat hier niet het geval is). Dit register wordt op schrift gesteld, al dan niet in elektronische vorm.

23. De verwerkingsverantwoordelijke brengt bij de ingang van de niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats, een pictogram aan om aan te geven dat er sprake is van cameratoezicht. Dit pictogram moet niet worden aangebracht voor de bewakingscamera('s) die door een natuurlijke persoon worden geïnstalleerd en gebruikt voor persoonlijke of huishoudelijke doeleinden in een privéwoning (wat hier niet het geval is).

24. De verwerkingsverantwoordelijke zorgt ervoor dat de bewakingscamera('s) niet specifiek gericht worden op een plaats waarvoor hij niet zelf de gegevens verwerkt. In geval van bewaking van een ingang van een voor het publiek niet toegankelijke besloten plaats, tegenover een niet-besloten plaats of een voor het publiek toegankelijke besloten plaats, worden de bewakingscamera of -camera's zo gericht dat de opnamen op die plaats tot het strikte minimum worden beperkt

25. Het bekijken van beelden in real time is uitsluitend toegestaan om onmiddellijk te kunnen ingrijpen bij misdrijf, schade, overlast of verstoring van de openbare orde.

26. Het opnemen van beelden is uitsluitend toegestaan teneinde bewijzen te verzamelen van overlast of van feiten die een misdrijf opleveren of schade veroorzaken en daders, verstoorders van de openbare orde, getuigen of slachtoffers op te sporen en te identificeren. Indien deze beelden geen bijdrage kunnen leveren tot het bewijzen van een misdrijf, van schade of van overlast of tot het identificeren van een dader, een verstoorder van de openbare orde, een getuige of een slachtoffer, worden zij niet langer dan één maand bewaard.

27. Iedereen die gefilmd wordt, heeft een recht op inzage in de beelden. Daartoe richt hij een verzoek aan de verwerkingsverantwoordelijke overeenkomstig de regels inzake de bescherming van natuurlijke personen ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (artikel 15 van de AVG). Dit verzoek bevat voldoende gedetailleerde informatie om de betrokken beelden nauwkeurig te kunnen lokaliseren.

28. De verwerkingsverantwoordelijke bewaart de beelden waarop het verzoek om toegang betrekking heeft gedurende de tijd die nodig is om het verzoek te verwerken, zonder de toegestane bewaartermijn te overschrijden (artikelen 5, § 4, lid 5, 6, § 3, lid 3, 7, §3, lid 3 en 7/3, §4, lid 2

naargelang het geval). Wanneer de gefilmde persoon recht heeft op een kopie van de gegevens, overeenkomstig artikel 15, lid 3, van de AVG, kan de verwerkingsverantwoordelijke op het verzoek om toegang reageren door de gefilmde persoon de beelden te tonen waarin hij verschijnt, zonder hem een kopie van de gegevens te verstrekken, als waarborg voor: 1° de rechten en vrijheden van anderen, zoals bepaald in artikel 15, vierde lid, van de AVG; of 2° de openbare veiligheid of de preventie, het onderzoek, de opsporing, het onderzoek en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, met inbegrip van de bescherming tegen en het voorkomen van bedreigingen van de openbare veiligheid, zoals bepaald in artikel 23, eerste lid, c) en d), van de AVG.

29. De Geschillenkamer verwijst de partijen, en in het bijzonder de verwerkingsverantwoordelijke ook naar de webpagina van de Gegevensbeschermingsautoriteit die gewijd is aan bewakingscamera's: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/professioneel/thema-s/camera-s-en-uw-privacy>.

30. Gezien het belang van transparantie met betrekking tot het besluitvormingsproces en de beslissingen van de Geschillenkamer zal dit besluit worden gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit, waarbij de directe identificatiegegevens van de genoemde partijen en de natuurlijke dan wel rechtspersonen zullen worden verwijderd.

OM DEZE REDENEN, DE GESCHILLENKAMER

- acht het niet opportuun gevolg te geven aan de klacht en beslist de klacht, krachtens artikel 95, §1, 3° WOG te seponeren;
- beslist, niettegenstaande haar beslissing om deze klacht te seponeren, de verweerder van deze beslissing in kennis te stellen, zodat hij geïnformeerd is over de toepasselijke bepalingen en, mocht dat nog niet het geval zijn, deze kan naleven.

Tegen deze beslissing kan beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen¹, vanaf de betekening van de kennisgeving, bij het Marktenhof²(art. 108, §1 van de wet van 3 december 2017), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Hielke Hijmans
Voorzitter van de Geschillenkamer

¹ De datum van verzending van deze beslissing door de griffie van de Geschillenkamer geldt als datum van kennisgeving.

² Hof van Beroep te Brussel.